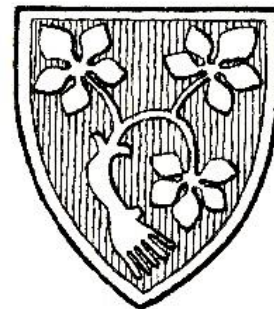




zprávy

roudnické farnosti

43. číslo – leden 2018



ÚVODNÍK

Milí přátelé,

začátek nového roku je vhodnou dobou pro shrnutí rozličných událostí proběhlých v roce minulém. Dovolte mi tedy prosím v tomto úvodníku shrnout stavební a údržbové práce uskutečněné v roce 2018 a provedená restaurování našich objektů a jejich zařízení.

Nejrozsáhlejším dílem, co se týče náročnosti i nákladů, bylo dokončení restaurátorských prací na kamenné korunní římse a pylonech dvojjeví roudnického kostela. Dílo bylo na základě výsledku výběrového řízení svěřeno firmě pana akademického sochaře Vojtěcha Adamce při cenové nabídce cca 2 200 000 korun. Pan Adamec již dříve se svými spolupracovníky po několik let na restaurování kamenných prvků exteriéru našeho kostela pracoval. Tyto etapové práce byly financovány s pomocí Programu regenerace městských památkových zón. Prostředky z tohoto programu, přidělované každoročně ministerstvem kultury Městu Roudnice nad Labem, odkud jsou rozdělovány žadatelům – vlastníkům objektů náležejících do památkové zóny - by na restaurování korunní římsy, jež nešlo dělit na etapy, nebyly dostatečné. Představují totiž pouze necelý jeden milion korun. O příspěvek na opravy potom z této sumy vždy žádá několik zájemců.

Paní Ilona Vinšová, mající na městském úřadě na starosti památkovou péči, nás upozornila na možnost podat na ministerstvo kultury žádost o dotaci v rezervním kole tohoto programu. Učinili jsme tak, ovšem žádná dotace nám v něm na jaře roku 2017 přiznána nebyla. V září toho roku proběhlo na ministerstvu kultury ještě jedno rezervní kolo a v něm nám byl již téměř nečekaně přidělen jeden milion korun. Mezitím došlo k zahájení prací díky dotaci 600 000,- Kč od Ústeckého kraje. Prostředky z ministerstva musely být využity do konce roku 2017, na podzim tedy náhle nastala nutnost výrazně zintenzivnit průběh prací. Podařilo se je vykonat v takovém rozměru, že přidělený milion korun mohl být k 31. prosinci 2017 v úplnosti vyúčtován. Využití dotace od Ústeckého kraje mohlo být naštěstí posunuto do roku 2018, v jehož závěru bylo restaurování korunní římsy šťastně dokončeno s dofinancováním vlastníka, tedy naší farnosti, ve výši cca 600 000 korun. Za odbornou pomoc a doporučení našich žádostí o dotace vděčíme Územnímu odbornému pracovišti Národního památkového ústavu v Ústí nad Labem, jehož ředitel, PhDr. Petr Hrubý, osobně dbá na zachování památkové hodnoty areálu roudnického proboštství.

Dalšími pracemi, provedenými v roce 2018, byla oprava omítky rotundy na Řípu, poničené vandaly, v ceně 150 000,- Kč; oprava propadlé části stropu kostela v Cítově spolu s opravou střešní krytiny ve výši 63 000 korun; obnova fasády a výměna oken na západní straně cítovské fary v ceně 251 000,- Kč. Toto dílo se uskutečnilo s pomocí dotace 200 000,- Kč z programu Podpora

obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností. Z téhož programu jsme získali 113 000 korun na opravu fasády lodě kostela ve Straškově, celkově práce vyšly na 147 000,- Kč. V Ledčicích bylo třeba opravit za 79 000,- Kč střechu kostela, ve Vliněvsi vyčistit věž kostela od následků squatování kolonie holubů a zabezpečit ji proti jejich návratu nákladem 60 000 korun.

Obec Horní Počaply nabídla pomoc při obnově varhan v tamním kostele, uhradila 75 000,- Kč z celkové ceny opravy 91 200 korun. Neutěšený stav varhan v kostele ve Vliněvsi potom vedl pana Ing. Vladimíra Hradce, varhaníka z Mělníka, k velkorysé nabídce daru 100 000,- Kč na jejich záchranu. Zároveň oslovil Obec Dolní Beřkovice se žádostí o spoluúčast, a ta se rozhodla přispět 50 000 korunami. Farnost zaplatila instalaci elektronického zabezpečovacího zařízení v ceně 28 000,- Kč. Pan Hradec ještě následně věnoval další prostředky na pořízení a instalaci elektrického ventilátoru pro varhanní měch.

Vedle zmíněných počinů proběhly rozličné drobné údržbové práce, které si již ani nedokážu v paměti vybavit.

Poděkování patří všem štědrým dárcům, mezi něž patříte i vy všichni, kdo přispíváte do nedělních sbírek, anebo dokonce i navíc zvláštními dary. A panu Martinu Ludvíkovi, stavebnímu technikovi vikariátu, stojícímu za vším – od zadání vypracování projektů a přípravy žádostí o dotace až po závěrečná vyúčtování dokončených prací. A trochu mně, stojícímu před vámi, a za panem Ludvíkem. A hlavně Pánu Bohu stojícímu nad námi!

Martin Brousil

KDO JE KDO



David Svoboda je členem pastorační rady a jeho žena Markéta se od září setkává každý pátek s dětmi na faře u katecheze. Sešel jsem se s nimi po páteční bohoslužbě v Klášterním klubu u čaje.

Ty jsi, Markéto, začala učit na faře nejmenší děti náboženství, ale David už si to taky několikrát zkusil, že?

Markéta Já mám každý třetí týden odpolední, takže to bylo podmíněné tím, že mě musí David alternovat.

David Takže já chodím jednou za tři neděle a myslím, že je dobře, že se tak doplňujeme.

Měli jste už před tím nějaké zkušenosti s výukou nábožka?

Markéta Já ne, ale David učil náboženství, už když byl mladší.

David Učil jsem náboženství v Jablonném v Podještědí. Pak na Arcibiskupském gymnáziu menší i větší děti a nějak jsem cítil, že nejsem moc na ty malý, ale spíš na hodně velký, dospělý, tak jsem s tím přestal. Na jednom sezení farní rady jsme se od pana Hrnčíře dověděli, že by jeho paní byla ráda, kdyby ji někdo vystřídal. No a tak jsem to přednesl doma a čekal jsem, co Markéta – mně se do toho moc nechtělo – a ta se toho hned chytla a řekla, to budou ty nejmenší.

Markéta Nemám pedagogické vzdělání a zkušenosti mám jen se svými dětmi – což vlastně není málo, ale je to trochu jiné – takže si myslím, že nejlépe dovedu vést ty malé. Rozhodla jsem se vlastně spontánně. Kdybych o tom měla přemýšlet a zvažovat, tak se nikdy nerozhodnu, ale když ihned řeknu: „Jdu do toho!“, tak pak už necouvnu. David souhlasil, že mi pomůže. Konzultujeme spolu přípravu, máme plán na rok a každý týden před pátkem si sedneme a probereme náplň.

Jak hodnotíte první semestr?

Markéta Nevýhodou je, že když tam děti chodí jak do houslí, jednou jo, pak dvakrát ne, tak je dost složité navazovat. Nemůžeme každou hodinu vše opakovat. Jinak je to dobré. Někteří jsou opravdu hodně šikovní a pamatují si. No a kluci neposedí. Ale baví mě to, je to zase něco nového, čím se člověk musí zabývat.

David Je to jiné, než učit velké. Nejde jim vyprávět nějakou teorii. Musí se jít přes to, co znají, přes jejich zkušenosti, a nechat je hodně mluvit.

Markéta Předávat co nejméně informací, ale několikrát je během hodiny zopakovat, podložit to nějakým obrázkem nebo textem. A pak to jde.

Jak dlouho bydlíte v Roudnici?

Markéta Dvacet let.

David V devadesátém osmém jsme měli možnost koupit v Podluskách dům. Já tu mám z tatínkovy strany kořeny. Jezdili jsme sem z Jablonného za babičkou. Maminka navíc pocházela z Židovic, tak jsem byl v Roudnici pořád, ale natrvalo až když jsme se vzali.

Markéta Svatbu jsme měli v prosinci. Ne že bychom to tak chtěli, původně byla plánovaná na jaro, ale přišla ta nabídka na koupi domu, tak jsme to urychlili.

David Teď jsme oslavili dvacet let.

Ty tedy, Markéto, pocházíš odkud?

Markéta Jsem z Bíliny. S Davidem se známe už od střední školy z Ústí nad Labem. Pak jsme šli oba na vysokou do Prahy, a pak do Roudnice.

Řekněte ještě něco o Bílině a o Jablonném.

Markéta Bílina moc zajímavá není. Jsou to Sudety mezi Mostem a Teplicema. Já jsem se narodila v Mostě, měla jsem tam i babičku, tak jsme víc tíhli do Mostu. To taky není moc pěkné město, jen paneláky, stejně jako Bílina.

David Co je v Bílině hezké, jsou lázně. Po revoluci se to opravilo.

Markéta Ale k tomu nemám vztah. My jsme bydleli na druhém konci.

David A pak příroda, třeba Bořeň.

Markéta Pravda je, že jako děti jsme byli pořád venku a lítali jsme po loukách a po kopcích. To v Roudnici není. Tady děti nemají moc kam jít, všude kolem pole. To vnímám jako nevýhodu.

A co Jablonné?

David Jablonné mého mládí, to je drsný sever. Do kostela tam chodilo pár babiček a byli jsme tam dva ministranti, cikán Gejza Turek a já. Měl jsem dojem, že církev v Jablonném kolem sebe vytvořila takovou zeď. Kolem jsou nepřátelé a my se musíme skrýt, abychom mohli aspoň něco uchovat. Velmi si cením duchovní školy, kterou jsem dostával od bratří dominikánů, od páterů Jindřicha Gajzlera a Františka Švercla. To byli lidé, kteří určitou dobu fungovali se státním souhlasem, pak jim ho sebrali, Jindřich byl nějakou dobu i ve vězení, byli to prostě drsníci jak ten kraj. Komunisti si vybrali severočeský kraj, že z něj udělají baštu ateismu, ale paní Zdislava stále lákala poutníky, takže zvlášť když se blížily poutě, tak to měli strážci jejího hrobu hodně těžké. A já jsem rád za tu jejich drsnou nesentimentální školu, protože z toho žiji až do dneška. A po revoluci se stal Jindřich farářem a farnost se mohla rozvíjet, ale myslím si, že jak měli v sobě vytvořenou tu zeď a obranný postoj, tak se farnost začala opravdu rozvíjet až po Jindřichově smrti. Dlouho trvalo, než jsem si v Roudnici zvykl, když dojedu do Jablonného, tak jsem prostě doma. Ale teď už jsem doma i tady. A pak je tu fenomén paní Zdislavy, patronky rodin, ke které mám opravdu hluboký vztah. S Markétou jsme byli na svatořečení, za Jablonné jsem nesl papeži Janu Pavlu II. dar...

V tento okamžik vstupuje do klubu Zuzana, která se shodou okolností právě vrací z kláštera bratří dominikánů v Jablonném a hlásí, že v krosně přivezla pět litrů vody ze studánky sv. Zdislavy. Pijeme voděnku a pokračujeme v rozhovoru.

A jak to vypadalo v Bílině na sídlišti s kostelem?

Markéta Já jsem nebyla věřící. V 18 letech jsem konvertovala.

Pod vlivem Davida?

Markéta On tak nenápadně pomaloučku vždycky přišel a začal mi něco vyprávět, jak byl v kostele. Já na to: „Proč mi to říkáš? Vždyť si chodí, kam chceš.“ A on povídal dál. Někdy jsem s ním do kostela taky zašla, aby neřekl, že s ním nikam nejdu. Asi jsem byla zvědavá. A zajímavý okamžik byl, když tady v Praze bylo setkání Taizé v roce 1990. Davidova babička bydlela tady v tom domě nad kostelem a ubytovala tři Italy. Pozvala nás, abychom se jim věnovali, ukázali jim Prahu a komunikovali s nimi. A také jsme s nimi byli na té modlitbě a to mě docela uchvátilo, takže jsem pak začala také chodit do kostela.

David A pak jsme začali docela pravidelně jezdit na ta setkání Taizé.

Markéta Po svatbě jsme vyrazili naposledy do Milána.

Jak jste se vlastně seznámili?

Markéta Na střední škole, tak jak se seznamují teenageři, nic romantického...

David Já měl dojem, že to bylo romantický. Ta voda je výborná.

Znal jsi, Davide, více roudnickou farnost, ještě než jste se nastěhovali?

David Pro mě byl hodně důležitý otec Kolář. Jezdili jsme sem o víkendech a babička zvala otce Bohumila k nám domů. Ten mě křtil a byl jsem u něho poprvé u zpovědi. Byl to můj vzor toho, jak má vypadat kněz. Měl široké srdce a nikdy jsem ho neviděl rozčileného, nikdy neřekl sprosté slovo. V konfrontaci s drsným otcem Jindřichem z Jablonného mi ale docházelo, že ten repertoár kněžství je daleko, daleko širší.

Co vaše ratolesti?

David Maruška se narodila 1999, a pak to šlo jedno za druhým. Bylo to docela náročné. Postupně pět dětí. Ale hodně jsme s nimi chodili na výlety a tak se seznamovali s tímto krajem. Díky nim jsem si to tu osahal a oblíbil.

Markéta Já nejsem tak citlivá duše jako David, tak jsem s tím tak nebojovala. Měla jsem prostě dům a rodinu. Ale výlety byly krásné.

Jak ses, Davide, dostal k učení na Katolické teologické fakultě?

David Studoval jsem Filosofickou fakultu, a pak jsem začal dělat doktorát u pana profesora Sousedíka, a když se v průběhu doktorátu stal vedoucím katedry filosofie na KTF, tak si mě vzal k sobě jako asistenta. Bylo to v roce 2003.

A jeho syn Prokop Sousedík tě přivedl k zemědělství?

David Ano. On má v Levíně pozemky, chová ovce a já mu s tím začal pomáhat. Asi to souviselo s tím, že se přiblížila má střední léta a s tím krize. Říkal jsem si, že to by mi mohlo pomoci. A pak se objevil Černouček a od té doby hospodaříme kolem tamní fary. Jsme tam každý den a ohromně si tam odpočíváme.

Markéta Když jsme tam začali, byla jsem ještě doma s dětmi, tak jsem se tomu mohla docela intenzivně věnovat. Původně jsem vlastně chtěla studovat přírodovědu, tak snad i proto mě to baví. Ale teď když chodím do práce, tak jsme to museli trochu umenšit.

Kde pracuješ?

Markéta No to je zajímavé. Vystudovala jsem chemii na VŠCHT a představovala jsem si, že až děti odrostou, budu se tomu zase věnovat. A pak jsem v tom oboru zkusila jedno místo, ale nebyla jsem tam spokojená. Ale chtěla jsem u chemie zůstat, přece nezařadím tolik let studia. Byl to takový čas hledání. A pak jsem narazila na nabídku asistenta v sociálních službách v chráněném bydlení pro lidi s mentálním postižením. Oni mě vzali, pracuji tam dodnes a jsem tam spokojená.

Děkuji vám za rozhovor!

Jan Horák

CO BYLO BYLY VÁNOCE...

Musíme přiznat, že na prosincové dění ve farnosti se ohlížíme skrz mlhu nevyspalosti. Prosvítá z ní ovšem silný dojem, že jsme společně zvládli a prožili advent a Vánoce a že je to důvod k radosti a vděčnosti. Děkujeme všem, kdo se jakkoliv zapojovali do příprav a oslav. Děkujeme za nepostradatelné hmotné dary: cukroví, srnčí guláš, várnice svařáku, jmelí, hrnečky, skleničky, lahvičky, přáníčka, vánočky – i za ty rohlíky, které zavalily klub. (Soukromě tomu přezdíváme Rohlíková apokalypsa – jste ke svému duchovnímu pastýři skutečně štědrí. Co během nemoci nezvládl spást sám, to nyní spásají ovce, ani rohlík nepadl vedle.) Děkujeme za práci: úklid a výzdobu kostela, vítací služby, výrobu a prodej adventních věnců, zvonění (čím více bohoslužeb, tím větší svaly. Nechtěli bychom v lednu od Sylvy, Roberta nebo Sedláčků dostat za uši...)

Děkujeme za společné prožití všech bohoslužeb a modliteb, za Mikuláše (už nevíme, kam se s ním za rok pohneme: po kapitulní síni už je nám malý i ambit. Máme z toho radost i chladný pot na zádech.) Děkujeme za hojnou účast na Rybovce a na rorátech, máme radost, že půlnoční mše proběhla v klidu a soustředění a ve slabších chvílích téměř až litujeme, že jsme nezažili žádné půlnoční kovbojky, o kterých jsme slyšeli vyprávět od starousedlíků. Děkujeme za adventní Hovory o víře, byly úžasně usebrané – lednové ekumenické setkání zase nečekaně navštívené: klub zaplnilo rekordních 23 diskutujících a modlících se – a s námi naše rozdělená srdce, která byla tématem večera. (Děkujeme také všem, kdo se účastnili ekumenických setkání v rámci Aliančního týdne v jiných křesťanských církvích v Roudnici.)

Děkujeme za Tříkrálovou sbírku – o jejích výsledcích a průběhu nás jistě bude Charita podrobně informovat. Děkujeme za vánoční žehnání Rudného pramene – všimli jste si, že se po něm vytil z břehů a zaplavil celou ulici?

Potěšil nás i velký počet kajícníků při předvánočních „zповědních jatkách“, jak rádi s nadsázkou mluvíme o hromadném a efektivním likvidování hříchů. A když už jsme u jatek, víte, proč dnes nemáme dětskou rubriku o ovečkách? ☺ Nebojte, není to proto, že by skončily na štědrovečerním stole, ale i ilustrátorka Dáda si zaslouží prázdniny. A ovečky taky – během Vánoc poctivě odehrály své úlohy pokorného dobytka v betlémském chlévě (demolici svého chléva se věnovaly vždycky až v noci, mimo zraky návštěvníků.) Dost si také odstonaly a odtrpěly – během tří dnů se naše stádo rozrostlo o 4 jehňata a následně se o ně zase zmenšilo...

Tichý Silvestr byl – k našemu vlastnímu překvapení – tichý. Po mši se povídalo v klubu a od 22.00 do půlnoci jsme se modlili v kostele. Každoroční mystérium se zopakovalo: nezáleží na tom, zda se se začátkem modlitby zpozdíme nebo jak ji protahujeme nebo urychlujeme, závěrečné Te Deum se vždycky trefí do půlnoci a zaznívá do erupce ohňostrojů.

Je to – díky Bohu – snad v pořádku, šťastně a vesele za námi. I když jsme společně jedním dechem sfoukli Betlémské světlo v kostele (vidíte, za něj taky děkujeme!), doufáme, že pravé světlo Vánoc nám posvítí na cestu do mezidobí a dál a dál...

Vaši Jan, Zuzana a Bára



ZIMNÍ OHEŇ

PÁLENÍ VÁNOČNÍCH STROMKŮ

*ekologické a poetické rozloučení s vánočními stromky,
na kterých si něco dobrého opečeme*

Kdy: **neděle 27. 1. 2019 od 16.00**

Kde: farní zahrada

Vstup: Klášterním klubem (Komenského ul., vrata nad kostelem);
pokud dorazíte později, pak branou z ul. Rvačov rovnou k ohni

S sebou: teplé oblečení a boty, vánoční stromek, něco dobrého
k opečení. Pokud už stromek nemáte nebo jste měli umělý,
nevadí, přijďte i tak, paliva je dost.

Teplé nápoje, chleba a hořčice budou na místě k dispozici.

PROGRAM

Setkání ministrantů:

pá 18. 1. a pá 1. 2. po náboženství (cca 16.30)

Informační setkání biřmovanců:

pá 25. 1. v 17.00 v Klášterním klubu

Pastorační rada:

pá 25. 1. v 19.00 v Klášterním klubu

Výuka náboženství z důvodu prázdnin nebude:

pá 1. a 22. 2. (pololetní a jarní prázdniny)

ne 27. 1. * Zimní oheň – pálení vánočních stromků, 16.00

pá 8. 2. * Hovory o víře, 18.00 v Klášterním klubu

**so 2. 2. * Svátek Uvedení Páně do chrámu, mše v Roudnici v kostele
v 10.30**

**po 11. 2. * Památka Panny Marie Lurdské, mše v Roudnici
v kostele v 18.00**

Klášterní klub je otevřen:

úterý 14.00 – 20.00

pátek 14.00 – 20.00

neděle 10.00 – 20.00

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.

VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O nás“:
<http://www.farностroudnice.cz/o-nas/farni-zpravy/> Římskokatolická farnost Roudnice
n/L, Komenského 174, www.farностroudnice.cz, Facebook/Klasterroudnice